

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภทความเสี่ยงหลัก ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ประเภทความเสี่ยงย่อย ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ผลกระทบและมาตรการรองรับ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
	4.7 ความเสี่ยงจากการไม่นำ บัญชีและรายงานทางการเงิน มาใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - กิจการจะต้องมีบุคลากรที่มี ความรู้และสามารถทำความเข้าใจกับรายงานทางการเงิน และบัญชีได้ - กิจการจะต้องใช้ระบบคุณธรรม ในงานด้านบัญชี และไม่ตกแต่ง บัญชี
	4.8 ความเสี่ยงจากการจัดสรร ผลประโยชน์จากรายได้ การ นำไปให้สมาชิก การจัดสรรที่ ไม่เป็นธรรม การจัด สวัสดิการที่ไม่เป็นธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - กิจการต้องมีวิธีการจัดสรร ผลประโยชน์จากรายได้และ ทำไร้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งจัด สวัสดิการที่เป็นแก่สมาชิก - การดำเนินการที่ไม่เป็นธรรม และถูกต้องจะส่งผลต่อความพึง พอใจของสมาชิก

2.3 ผลการวิเคราะห์การประเมินความเสี่ยงของวิสาหกิจชุมชน ตำบล

คลองด่าน จังหวัดสมุทรปราการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยการสนทนากลุ่ม

การสนทนากลุ่มเฉพาะ (focus group) ของวิสาหกิจชุมชน ตำบลคลองด่าน จังหวัดสมุทรปราการ ในวันที่ 19 มกราคม 2557 เวลา 08.30-16.30 น. ณ ห้องประชุม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ มีตัวแทนวิสาหกิจชุมชนแห่งละ 2 คน เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม โดยมีวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม จำนวน 7 วิสาหกิจชุมชน คือ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มอาชีพการทำน้ำพริกสมุนไพร วิสาหกิจชุมชนกะปิหอมกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรสร้างโคก (มีวิสาหกิจชุมชนวัดมอญเป็นตัวแทน) วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรชุมชน วิสาหกิจชุมชนกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าสร้างโคก วิสาหกิจชุมชนลำไยหอมไทย วิสาหกิจชุมชนกลุ่มปลูกข้าวอินทรีย์คลองกันยา และวิสาหกิจชุมชนสัตว์น้ำทะเลแปรรูปบ้านปากอ่าว สำหรับประเด็นข้อมูลปัจจัยความเสี่ยงเพื่อให้กลุ่มสนทนาร่วมกันนั้นได้นำมาจากข้อมูลในตารางที่ 4

การสนทนากลุ่มเฉพาะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีตัวแทนทั้ง 7 วิชาหกิจชุมชนเข้าร่วมกลุ่ม ผลการสัมมนากลุ่มแบ่งเป็น การสรุปผลการสนทนากลุ่ม และการประเมินผลการสนทนากลุ่ม ซึ่งแสดงได้ดังนี้

2.3.1 สรุปผลการสนทนากลุ่มของวิชาหกิจชุมชน ตำบลคลองด่าน จังหวัดสมุทรปราการ จากการสนทนากลุ่ม 2 กลุ่ม มีดังนี้

สรุปผลการสนทนากลุ่มของกลุ่มที่ 1 เรื่องการประเมินความเสี่ยง
มีดังนี้

1) ความเสี่ยงในการจัดหาวัตถุดิบหรือวัตถุดิบทดแทนของวิชาหกิจชุมชน ความเสี่ยงในการจัดหาวัตถุดิบทดแทน ในกรณีของการทำกะปิ และอาหารทะเลสำเร็จรูป ถ้าวันไหนที่ออกหาปลาไม่ได้ก็จะไม่ทำ โดยจะไม่ไปซื้อวัตถุดิบจากแหล่งอื่นๆ เนื่องจากทะเลใกล้เคียงน่านน้ำเดียวกันจะมีสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกัน จึงไม่เสี่ยงซื้อวัตถุดิบจากที่อื่น เพราะอาจจะได้วัตถุดิบที่ไม่ได้คุณภาพตามต้องการ ในส่วนของวัตถุดิบที่ใช้ทำหมูหมอม จะมีร้านที่กลุ่มซื้อเป็นประจำ แต่จะซื้อเมื่อมีคำสั่งให้ผลิต สำหรับการปลูกข้าวอ่อน วัตถุดิบที่เป็นต้นข้าวที่จะทำการปลูก จะดำเนินการโดยสมาชิก จึงไม่มีความเสี่ยงในเรื่องการจัดหาวัตถุดิบ และวัตถุดิบอื่นเช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ทั้งนี้จะใช้ระบบเกษตรอินทรีย์ในการเพาะปลูก

2) ความเสี่ยงในการดำเนินงาน หรือการผลิตของวิชาหกิจชุมชน การผลิตเกี่ยวกับกะปิหมอมและอาหารทะเลแปรรูป ไม่มีความเสี่ยงแต่อย่างใด เพราะมีวัตถุดิบที่เพียงพอ ง่ายต่อการผลิต การดำเนินการมีความชำนาญ เนื่องจากทำมาหลายรุ่น เช่นเดียวกับหมูหมอมที่การผลิตไม่ยุ่งยาก ส่วนการผลิตข้าวอ่อนมีความเสี่ยงในเรื่องการเพาะปลูก เนื่องจากต้องขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ บางปีผลผลิตได้น้อย ด้านการผลิตขนมไทย กลุ่มผู้ผลิตมีความชำนาญ แต่มีความเสี่ยงเรื่องรสนิยมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป เช่น การไม่กินหวานของผู้บริโภค

3) ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดของวิชาหกิจชุมชน ในระดับปานกลาง เนื่องจากวิชาหกิจชุมชนยังไม่มีตลาดที่จะขยายให้โตขึ้น อาศัยแค่ปากต่อปาก แล้วก็นำผลผลิตที่เสร็จแล้วไปส่งที่ตลาดคลองด่านเพียงเท่านั้น รวมทั้งที่เป็นกะปิหมอม และการแปรรูปอาหารทะเล แต่อาหารทะเลตากแห้ง ยังเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค ในขณะที่การผลิตหมูหมอมจะผลิตเฉพาะตามที่ได้รับคำสั่งให้ผลิตและผลิตส่งให้แก่ผู้สั่งเท่านั้น จึงไม่มีความเสี่ยงด้านการตลาด ยกเว้นการยกเลิกสัญญากลางคัน ซึ่งนานครั้งจะเกิดขึ้น เช่นเดียวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าที่ไม่ต้องทำตลาด จะผลิตเฉพาะตามที่ได้รับคำสั่งให้ผลิตเท่านั้น

4) ความเสี่ยงเกี่ยวกับคน ความร่วมมือร่วมใจในการทำงานและบริหาร สำหรับอาหารทะเลและกะปิหอม มีความเสี่ยงน้อย เนื่องจากเป็นกิจการครอบครัว โดยไม่มีหุ้นส่วน ในลักษณะบ้านใครบ้านมัน จึงมีความร่วมมือระหว่างญาติพี่น้อง ดังนั้นการช่วยกันบริหารจึงเป็นไปอย่างดี สำหรับการผลิตหอยและกะปิหอมและการตัดเย็บเสื้อผ้า จะมีความเสี่ยงมาก เพราะคนที่มีความชำนาญบางครั้งไม่อยู่ในชุมชน เพราะต้องไปทำธุระต่างพื้นที่ ในขณะที่คำสั่งซึ่งบางครั้งต้องการผลิตเร่งด่วน ส่วนความร่วมมือร่วมใจไม่มีความเสี่ยง เพราะทุกคนต้องการทำงานร่วมกัน และได้รับผลประโยชน์ในระดับหนึ่ง ในส่วนของการผลิตขนมไทยมีความเสี่ยงเล็กน้อยเรื่องลูกมือที่ช่วยทำขนม

5) ความเสี่ยงเกี่ยวกับคู่แข่งทั้งรายเก่าและโอกาสที่จะเกิดรายใหม่ มีความเสี่ยงมาก เนื่องจากกิจการทำได้ไม่ยาก และไม่มีอะไรที่จะบ่งบอกได้ว่าเป็นกะปิชุมชนและอาหารทะเลแปรรูปบ้านปากอ่าวจึงสามารถลอกเลียนแบบได้ง่าย อนาคตคาดว่าจะทำโลโก้ขึ้นเพื่อให้เห็นเด่นชัด ในส่วนของหอยหอมคลองด่านยังไม่มีคู่แข่ง แต่ในอนาคตหากมีการผลิตเพื่อการค้าจำเป็นต้องมีการแข่งขันกับคู่แข่งรายอื่นๆ รวมทั้งยี่ห้อที่มีขายในท้องตลาดด้วย สำหรับการตัดเย็บเสื้อผ้าจะไม่มีการผลิตเพื่อการค้า จึงไม่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับคู่แข่ง แต่ในอนาคตที่มีร้านตัดเย็บเสื้อผ้าในชุมชนมีเพิ่มขึ้น วิสาหกิจชุมชนตัดเย็บเสื้อผ้าอาจอยู่ไม่รอด เพราะไม่มีคำสั่งซื้อ

6) ความเสี่ยงเกี่ยวกับอำนาจต่อรองและอิทธิพลทั้งภายในและนอกพื้นที่ที่มีความเสี่ยงน้อย เนื่องจากอาหารทะเลแปรรูปและกะปิหอมมีขายประจำเป็นจำนวนมาก ส่วนมากไม่ค่อยได้ออกนอกพื้นที่ การสร้างอำนาจต่อรองจึงไม่จำเป็น แต่ทั้งนี้สิ่งที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมากคือ การกำหนดราคาของผลผลิตที่มักจะมีราคาใกล้เคียงกับผลผลิตในตลาดทั่วไป หรืออาจจะแพงกว่า กลุ่มปลูกข้าวอ่อนเห็นว่าในเรื่องอำนาจต่อรองมีความเสี่ยงมาก เพราะผลผลิตที่ได้จะขึ้นอยู่กับความต้องการในขณะนั้น รวมทั้งอาจมีอิทธิพลจากบุคคลในพื้นที่อื่นแย่งปลูกจะทำให้ราคาตกอย่างแน่นอน

7) ความเสี่ยงเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและด้านการเงิน มีความเสี่ยงน้อย เนื่องจากกิจการเป็นแบบครอบครัว จึงทำให้การจัดทำเฉพาะบัญชีรายรับ-จ่าย วิธีการจัดการคือ จดรายละเอียดการทำบัญชีทุกเดือน การจัดทำบัญชีของวิสาหกิจชุมชนส่วนใหญ่จะใช้แนวทางของกรมส่งเสริมสหกรณ์การเกษตร และได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ อย่างไรก็ตามหากมีการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเต็มรูปแบบเพื่อให้มีการแข่งขันกับภายนอกได้ อาจจำเป็นต้องใช้ระบบบัญชีและนักบัญชีช่วยเหลือในการจัดทำบัญชีและการเงินของวิสาหกิจชุมชนนี้

8) ความเสี่ยงเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตของวิสาหกิจชุมชน มีความเสี่ยงน้อย เนื่องจากกะปิหอมไม่มีการใช้เทคโนโลยีใดๆ มีเพียงแค่เครื่องบดเท่านั้น ส่วนอาหารทะเลยังคงใช้เทคโนโลยีแบบเดิมหรือมีการปรับปรุงไม่ยุ่งยาก เช่น ทำให้ไม่มีแมลงวันและสัตว์อื่นมาตอมอาหารทะเลแปรรูป การปลูกข้าวอ่อนยังคงใช้วิธีการเดิมๆ และไม่ต้องการเทคโนโลยีมาช่วย ในขณะที่การทำขนมไทยและการตัดเย็บเสื้อผ้าเห็นว่าการเสี่ยงระดับปานกลาง และต้องการเครื่องจักรมาช่วยแทนแรงงานมนุษย์

9) ความเสี่ยงเกี่ยวกับกฎระเบียบ กฎหมายและการสนับสนุนของวิสาหกิจชุมชน มีความเสี่ยงมาก เนื่องจากชาวบ้านละแวกนั้นไม่ค่อยรู้เรื่องเกี่ยวกับกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ บางคนก็ไม่เข้าใจ บางคนก็ไม่ใส่ใจ แต่จะมีประธานกลุ่มคอยชี้แจงตลอดเกี่ยวกับการสนับสนุนจากรัฐ เมื่อรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชน ทางรัฐบาลก็เริ่มเข้ามามีบทบาท โดยที่ทางรัฐจะจัดสรรโครงการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของช่องทางทางการจัดจำหน่าย ออ. ตีตราแบรนด์เนม โลโก้ต่างๆ พร้อมทั้งให้ความรู้ด้านวิชาการต่างๆ อีกด้วย ทำให้สมาชิกชุมชนได้รับประโยชน์เป็นจำนวนมาก

สรุปผลการสนทนากลุ่มของกลุ่มที่ 2 เรื่อง การประเมินความเสี่ยงของวิสาหกิจชุมชน มีดังนี้

1) ความเสี่ยงในการจัดหาวัตถุดิบหรือวัตถุดิบทดแทนของวิสาหกิจชุมชน ในด้านวัตถุดิบไม่มีความเสี่ยงเพราะมีการเตรียมล่วงหน้าอย่างดี จะมีปัญหาทางด้านสถานที่ เพราะถ้ามีวัตถุดิบมากแค่ไหนก็ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากสถานที่ที่มีจำนวนจำกัดและบางครั้งไม่ได้แค่การทำกะปิอย่างเดียว ถ้าเรือที่มาส่งมีกึ่งเล็กด้วยก็จะรับซื้อไว้เพื่อทำเป็นกึ่งแห้งขายต่อไป กึ่งเล็กราคาจะอยู่ที่กิโลกรัมละ 12 บาท ส่งขายที่กิโลกรัมละ 35 บาท จะได้ราคาอีกสองเท่า ส่วนอาหารทะเลแปรรูปจะมีชาวประมงนำมาขายให้ในราคาที่ตกลงกัน ทางกลุ่มจะนำมาแปรรูปด้วยกรรมวิธีที่เคยทำมา วัสดุของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าจะหาซื้อจากร้านประจำ หรือให้ทางผู้สั่งทำหาวสดมาให้ และทางกลุ่มจะทำการตัดเย็บได้ ส่วนของขนมไทยจะมีร้านประจำเพื่อสั่งของมาใช้ในการผลิต

2) ความเสี่ยงในการดำเนินงานหรือการผลิตของวิสาหกิจชุมชน การดำเนินงานไม่มีปัญหาอะไรเพราะทำกันแบบอุตสาหกรรมครัวเรือน ส่วนการผลิตจะมีบ้างในช่วงหน้ามรสุมจะขาดแคลนวัตถุดิบบ้าง และการตากเคยและกึ่งแห้งก็จะมีที่โดนฝนและเกิดการเน่าเสีย ถ้าเกิดมีฝนตกติดต่อกันนานๆ และอีกส่วนหนึ่งคือหาแรงงานไม่ได้ จนต้องพึ่งแรงงานต่างด้าว และแรงงานต่างด้าวบางส่วนจะไม่มีพาสปอร์ตและบัตรเข้ามาทำงานอย่างถูกต้อง จึงทำให้ขาดแคลนแรงงานในบางช่วงฤดูกาล สำหรับอาหารทะเลแปรรูป ต้องอาศัย

แสงแดดในการตากแห้ง จึงมีความเสี่ยงจากสภาพดินฟ้าอากาศเช่นเดียวกับการปลูกข้าวอ่อนที่ ต้องอาศัยดินฟ้าอากาศ รวมทั้งปุ๋ยอินทรีย์และยาป้องกันแมลงแบบอินทรีย์

3) ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดของวิสาหกิจชุมชน มีบ้างเพราะว่า ชาวบ้านผู้อยู่ในชุมชนจะขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ ถัดมาก็เป็นเรื่องของช่องทางการจัดจำหน่าย และการขยายตลาด เพราะที่ผ่านมาช่องทางจัดจำหน่ายไม่ได้มีมากนัก แต่ปัจจุบันคู่แข่งมีน้อยและคนรุ่นหลังหันไปทำอาชีพอื่น จึงทำให้มีสินค้าไม่มาก และไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ผลผลิตมาได้เท่าไรก็ขายหมด ซึ่งจะขายทั้งปลีกและส่ง และลูกค้าบางรายจะสั่งมาให้ทำส่งบรรจุแบบกระปุกเล็กกลุ่มจะทำส่ง โดยลูกค้าต้องการจะใช้ชื่อหรือตราสินค้าของตนเองในการขาย ส่วนกะปิที่ผลิตในแถบภาคกลางที่มีสีแดง บรรจุปี๊บขายจะทำจากกุ้งแม่น้ำ ซึ่งรสชาติและคุณภาพจะต่างกัน เช่น กะปิที่ทำจากเคยที่มาจากทะเลจะมีสารไฮโดรตีนมากกว่า การทำขนมไทย การตัดเย็บเสื้อผ้า และการทำรูปหอมไม่ต้องการใช้ตลาด เพราะจะทำเมื่อมีคำสั่งซื้อหรือคำสั่งให้ทำ ซึ่งมีทั้งภาครัฐและเอกชน ส่วนการปลูกข้าวขณะนี้ มีผู้มารับถึงที่จะไม่ต้องการตลาดเพิ่มเติม

4) ความเสี่ยงเกี่ยวกับคนความร่วมมือร่วมใจในการทำงานและบริหาร แต่ละครอบครัวจะทำกะปิเป็นของตนเองและทำงานแบบสามัคคีร่วมมือ คือ เวียนไปช่วยทำที่ละบ้านจนเสร็จภารกิจทุกอย่าง แล้วค่อยไปช่วยบ้านถัดไปจนงานเสร็จทุกกระบวนการ จะทำกันในหมู่ของญาติพี่น้อง และจะมีเพื่อนบ้านบางส่วนมาช่วยทำจึงลดปัญหาด้านการขัดแย้งและแรงงานได้ ส่วนการบริหารนั้น หัวหน้าครอบครัวจะเป็นผู้บริหารถ้ามีปัญหาที่จะแก้ไขภายในครอบครัว สำหรับสถานที่หมักกะปินั้น เนื่องจากตลอดแนวของชุมชนมีการทำกะปิหอมจึงพึ่งพากันได้ ส่วนของการปลูกข้าว ผู้ปลูกจะยึดเป็นอาชีพจึงตั้งใจทำงาน แต่ระยะหลังขาดแรงงานช่วยปลูก ในขณะที่การทำขนมไทยและตัดเย็บเสื้อผ้า ขาดแรงงานที่มีความชำนาญในการทำเพื่อให้ขนมไทยอร่อยถูกใจผู้บริโภค

5) ความเสี่ยงเกี่ยวกับคู่แข่งทั้งรายเก่าและโอกาสที่จะเกิดรายใหม่ จะมีบ้างแต่ไม่มีผลกระทบมากนัก เพราะจะมีลูกค้าประจำ คู่แข่งรายเก่าบางรายอาจหาที่หมักกะปิได้มากกว่าจึงมีสินค้านำจำหน่ายได้มากกว่าอาจทำให้ลูกค้าบางส่วนหันไปซื้อที่อื่น ส่วนคู่แข่งรายใหม่ไม่ค่อยมีปัญหา เพราะคนรุ่นหลังหันไปทำอาชีพอื่น อาหารทะเลแปรรูปเช่นเดียวกันไม่มีคู่แข่ง เพราะผลผลิตอาหารทะเลแปรรูปขายได้ตลอดเวลา และการขายสินค้าจะไม่ตัดราคากัน ส่วนของการผลิตรูปหอมไม่มีคู่แข่งเพราะผลิตตามคำสั่งซื้อ แต่ถ้าผลิตเพื่อการค้าจะต้องแข่งขันกับรูปหอมที่มีการขายตามท้องตลาด สำหรับขนมไทยจะผลิตตามสั่ง และไม่แข่งขันกับใคร รวมทั้งคนสมัยใหม่ไม่นิยมทำขนมไทยเพราะยุ่งยาก และต้องมีความอดทน

6) ความเสี่ยงเกี่ยวกับอำนาจต่อรองและอิทธิพลทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ มีความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน ผู้ขายวัตถุดิบการผลิตมีอำนาจในการต่อรองกับกลุ่มค่อนข้างมาก เนื่องจากกลุ่มจะต้องนำเรือออกไปตระเวนหาซื้อวัตถุดิบจากชาวบ้านหลายราย รวมทั้งการซื้อวัตถุดิบแต่ละครั้งจะหายาก ประกอบกับกลุ่มไม่สามารถหาวัตถุดิบเองได้ ทำให้กลุ่มค่อนข้างเกิดปัญหาในเรื่องการขาดแคลนวัตถุดิบ ส่วนความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก ผู้ซื้ออำนาจต่อรองค่อนข้างสูง เนื่องจากผลิตภัณฑ์ลักษณะเดียวกันกับของกลุ่มมีจำหน่ายอยู่มากมายหลายยี่ห้อ โดยเฉพาะของกลุ่มแม่บ้านอื่นๆ จะมีผู้ผลิตอยู่เป็นจำนวนมากที่ผลิตสินค้าเหล่านี้เป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว ประกอบกับโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์หรือการรวมกลุ่มของชาวบ้านในแต่ละอำเภอที่ร่วมกันผลิตสินค้าในลักษณะเดียวกันกับกลุ่มออกจำหน่ายก็จะยิ่งเพิ่มความหลากหลายของตราห้อยให้แก่ลูกค้าได้พิจารณาเพิ่มเติมในการตัดสินใจซื้อขึ้นอีก หากพ่อค้าคนกลางไม่มีความรักดีในตราสินค้า หรือมีแนวคิดในการส่งเสริมสินค้าพื้นบ้านของชุมชนตนเองแล้วก็จะเกิดปัญหาในการจำหน่ายสินค้าของกลุ่ม

7) ความเสี่ยงเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและด้านการเงิน มีความเสี่ยงน้อย เพราะระบบบัญชีเราทำเป็นบัญชีครัวเรือน รายรับ-รายจ่ายแบบง่ายๆ ชัดเจน สามารถจำแนกแยกแยะได้ว่ารายได้ตรงไหนหรือรายจ่ายตรงไหน เพราะทั้งขั้นตอนและกระบวนการในการทำงานไม่ยุ่งยาก การจัดทำบัญชีมักจะมีข้าราชการของกรมส่งเสริมสหกรณ์มาให้ความแนะนำ รวมทั้งสามารถไปปรึกษากับนักบัญชีของ อบต. และเทศบาล ได้ แต่ในเรื่องการเงิน โดยเฉพาะที่เป็นเงินสด ที่มีการรับ-จ่าย บางครั้งมีความกังวลเนื่องจากใช้ระบบไว้วางใจซึ่งกันและกัน แต่หากวันหนึ่งข้างหน้าเกิดปัญหานับว่าเป็นความเสี่ยงที่สูงมาก เช่น มีคนนำเงินไปใช้ เป็นต้น

8) ความเสี่ยงเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตของวิสาหกิจชุมชน อาจจะมีความเสี่ยงเหมือนกัน แรกเริ่มมีการผลิตกะปิโดยการตำด้วยแรงงานคน ต่อมาก็เริ่มหันมาใช้ไม่ในการบดกะปิที่ใช้พลังงานน้ำมันดีเซล แต่จะมีปัญหาตรงที่เครื่องยนต์ที่ใช้ น้ำมันจะมีกลิ่นและคราบน้ำมัน หลังจากนั้นจึงมีการพัฒนามาเป็นโมที่ใช้พลังงานไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพดีกว่า ซึ่งใช้ในปัจจุบันใช้กันอยู่ ในอนาคตหากมีเครื่องจักรเข้ามาแทนที่ ทำให้การผลิตรวดเร็ว อาจไม่มีความเหมาะสมในการซื้อเครื่องจักร และชาวบ้านที่ไม่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำกะปิที่ต้องให้มีคุณภาพและความสะอาดของสินค้ามากกว่านี้จะต้องทยอยขยายไป

9) ความเสี่ยงเกี่ยวกับกฎระเบียบ กฎหมายและการสนับสนุนของวิสาหกิจชุมชน ตอนนี้อยังมีความเสี่ยงไม่มากนัก กฎระเบียบหรือกฎหมายยังไม่ได้เข้มงวดกับเรือประมงขนาดเล็กมากนัก เพราะเครื่องมือเครื่องจักร ก็ไม่ได้สร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเท่าไรนัก ยังเป็นวิสาหกิจชุมชน ส่วนรัฐบาลให้การสนับสนุนน้อยมาก เพราะวิสาหกิจชุมชนไม่ได้รวมเป็นกลุ่มใหญ่ระดับตำบล รวมกลุ่มกันแค่ในชุมชนระดับครัวเรือน จะมีปัญหาบ้างก็เรื่องของแรงงาน บางครั้งจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างด้าวเป็นลูกมือและแรงงานต่างด้าวจะต้องคัดเลือกและให้ถูกต้องตามกฎหมาย

2.3.2 สรุปผลการประเมินผลการสนทนากลุ่มเฉพาะวิสาหกิจชุมชน ตำบลคลองदान จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามภาพรวม ชั้นการเตรียมงาน ชั้นการปฏิบัติการ และชั้นการประเมินผลการสนทนากลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 5, 6, 7 และ 8 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ตารางที่ 5 ร้อยละของการประเมินผลการสนทนากลุ่มในภาพรวม

ลำดับ	รายการประเมินการสนทนากลุ่มในภาพรวม	ร้อยละ
1.	การกำหนดเป้าหมายรวม	
	1.1 ผู้ร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่าสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน	95.8
	1.2 ผู้ร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย	4.2
2.	การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ	
	2.1 ผู้ร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่ามีการกระจายงานได้ทั่วถึง และตรงตามความสามารถของสมาชิก	79.2
	2.2 ผู้ร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่ามีการกระจายงานได้ทั่วถึง และยังไม่ตรงตามความสามารถของสมาชิก	20.8
3.	การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	
	3.1 ผู้ร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่าทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายตรงเวลาที่กำหนด	87.5
	3.2 ผู้ร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่าทำงานตามเป้าหมายแต่ช้ากว่าเวลาที่กำหนด	12.5
4.	การประเมินและปรับปรุงงาน	
	4.1 ผู้ร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่าสมาชิกทุกคนร่วมมือ ปรึกษาหารือ ตรวจสอบปรับปรุงงานเป็นระยะ	87.5
	4.2 ผู้ร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่า ส่วนใหญ่ร่วมมือปรึกษาหารือ ตรวจสอบ ปรับปรุงงานเป็นระยะ	12.5

จากตารางที่ 5 ภาพรวมของการสนทนากลุ่มที่ได้จัดขึ้นนี้ ผู้เข้าร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่าสมาชิกทุกคนที่ร่วมกันสนทนากลุ่มมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน ร้อยละ 95.8 ในขณะที่ในเรื่องการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการสัมมนากลุ่ม ผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นว่ามีการกระจายงานได้ทั่วถึง และตรงตามความสามารถเพียงร้อยละ 79.2 สำหรับในเรื่องการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย งานนั้น ผู้เข้าร่วมสัมมนาบางกลุ่มเห็นว่าทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายตรงตามเวลาที่กำหนดร้อยละ 87.5 เท่ากับร้อยละของผู้เข้าร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่าทุกคนร่วมมือปรึกษาหารือ ติดตาม ตรวจสอบ และปรับปรุงงานเป็นระยะ

สำหรับรายละเอียดในการปฏิบัติการสนทนากลุ่ม จากการประเมินโดยผู้เข้าร่วมสัมมนากลุ่มแสดงไว้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ร้อยละของการประเมินผลการสนทนากลุ่มในชั้นเตรียมงานสนทนากลุ่ม

ลำดับ	รายการประเมินการสนทนากลุ่มชั้นการเตรียมงาน	ร้อยละ
1.	การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ครบทุกรายการ	
	1.1 มีการปฏิบัติครบทุกรายการ	95.8
	1.2 ไม่มีการปฏิบัติครบทุกรายการ	4.2
2.	การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ถูกต้องและเหมาะสม	
	2.1 มีการปฏิบัติในเรื่องเตรียมเครื่องมือถูกต้องและเหมาะสม	91.7
	2.2 ไม่มีการปฏิบัติในเรื่องเตรียมเครื่องมือถูกต้องและเหมาะสม	8.3
3.	การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้งานได้	
	3.1 มีการปฏิบัติในเรื่องเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้งานได้	100.0

จากตารางที่ 6 ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นว่าในชั้นการเตรียมงานเพื่อการสนทนากลุ่มนั้น มีการปฏิบัติในเรื่องการเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ครบทุกรายการ ร้อยละ 95.8 มีการปฏิบัติในเรื่องการเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ถูกต้องและเหมาะสม ร้อยละ 91.7 และเห็นว่าการเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สามารถปฏิบัติงานได้ ร้อยละ 100.0

ตารางที่ 7 ร้อยละของการประเมินผลการสนทนากลุ่มในชั้นการปฏิบัติการสนทนากลุ่ม

ลำดับ	รายการประเมินการสนทนากลุ่มชั้นการปฏิบัติการ	ร้อยละ
1.	การวางแผนลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ	
	1.1 มีการปฏิบัติในการวางแผนตามลำดับขั้นตอน	95.8
	1.2 ไม่มีการปฏิบัติในการวางแผนตามลำดับขั้นตอน	4.2
2.	การปฏิบัติครบทุกขั้นตอน	
	2.1 มีการปฏิบัติครบทุกขั้นตอน	87.5
	2.2 ไม่มีการปฏิบัติครบทุกขั้นตอน	12.5
3.	การเก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์	
	3.1 มีการปฏิบัติการเก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์	91.7
	3.2 ไม่มีการปฏิบัติการเก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์	8.3
4.	การปฏิบัติงานเสร็จและทันเวลาที่กำหนด	
	4.1 มีการปฏิบัติเพื่อให้งานเสร็จและทันเวลาที่กำหนด	87.5
	4.2 ไม่มีการปฏิบัติเพื่อให้งานเสร็จและทันเวลาที่กำหนด	12.5
5.	มีการจัดทำรายงานผลการประกอบการสนทนากลุ่ม	
	5.1 มีการจัดปฏิบัติในเรื่องจัดทำรายงานผลประกอบการสนทนากลุ่ม	95.8
	5.2 ไม่มีการปฏิบัติในเรื่องการจัดทำรายงานผลประกอบการสนทนา กลุ่ม	4.2

จากตารางที่ 7 ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเห็นว่า ในชั้นการปฏิบัติการสนทนากลุ่มมีการปฏิบัติ ในเรื่องการวางแผนตามลำดับขั้นตอน ร้อยละ 95.8 มีการปฏิบัติครบทุกขั้นตอนของการสนทนากลุ่ม ร้อยละ 87.5 มีการปฏิบัติการเก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ร้อยละ 91.7 มีการปฏิบัติเพื่อให้งานเสร็จและทันเวลาที่กำหนด ร้อยละ 87.5 และมีการปฏิบัติในเรื่องการจัดทำรายงานผลประกอบการสนทนากลุ่ม ร้อยละ 95.8 ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นถือได้ว่าการปฏิบัติการสนทนากลุ่ม ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มคิดเป็นร้อยละ 87.5–95.8 เห็นว่ามีการปฏิบัติการสนทนากลุ่มสามารถปฏิบัติไปได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 8 ร้อยละของการประเมินผลการสนทนากลุ่มในชั้นการประเมินผลสัมฤทธิ์

ลำดับ	รายการประเมินผลการสนทนากลุ่มชั้นผลการประเมินผลสัมฤทธิ์	ร้อยละ
1.	การตรวจสอบประเมินและแก้ไขปรับปรุง	
	1.1 มีการปฏิบัติในเรื่องการตรวจสอบประเมินและแก้ไขปรับปรุง	95.8
	1.2 ไม่มีการปฏิบัติในเรื่องการตรวจสอบประเมินและแก้ไขปรับปรุง	4.2
2.	ความสมบูรณ์ของผลงาน	
	2.1 มีการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของการสนทนากลุ่ม	95.8
	2.2 ไม่มีการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของการสนทนากลุ่ม	4.2
3.	ความเป็นระเบียบเรียบร้อย	
	3.1 มีการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย	87.5
	3.2 ไม่มีการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย	12.5
4.	มีการใช้วัสดุอย่างประหยัด	
	4.1 มีการปฏิบัติเพื่อให้มีการใช้วัสดุอย่างประหยัด	95.8
	4.2 ไม่มีการปฏิบัติเพื่อให้มีการใช้วัสดุอย่างประหยัด	4.2

จากตารางที่ 8 ผู้เข้าร่วมสัมมนากลุ่มเห็นว่า ในชั้นการประเมินผลของการสนทนากลุ่ม ชั้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ มีการปฏิบัติในเรื่องการตรวจสอบ การประเมิน และการปรับปรุง ร้อยละ 95.8 เท่ากับ การปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของการสนทนากลุ่ม และการปฏิบัติเพื่อให้มีการใช้วัสดุอย่างประหยัด สำหรับการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเป็นระเบียบเรียบร้อย ผู้เข้าร่วมสัมมนากลุ่ม ร้อยละ 87.5 เห็นว่ามีการปฏิบัติ ซึ่งในเรื่องของมองความเป็นระเบียบเรียบร้อยในมุมของผู้ร่วมการสัมมนากลุ่มอาจแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามการประเมินผลการสนทนากลุ่มส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 95.8 จึงอยู่ในระดับที่ดี และมีผลเป็นที่น่าพอใจของทุกฝ่ายเช่นกัน

ส่วนที่ 3 การออกแบบและการวิเคราะห์ตัวแบบประเมินความเสี่ยงต้นแบบ (prototype) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย

3.1 การออกแบบตัวแบบการประเมินความเสี่ยงต้นแบบ (prototype) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน

การจัดทำต้นแบบ (phototype) ของตัวแบบ (model) ประเมินความเสี่ยงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Risk Assessment Model–Sufficiency Economy Philosophy : RAM–SEP) ของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ ได้จากการนำข้อมูลในตารางที่ 4 และผลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่มเฉพาะ ทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นบูรณาการออกแบบเป็นต้นแบบประเมินความเสี่ยงต้นแบบ (prototype) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 6 หัวข้อ ตามที่แสดงไว้ใน**ภาคผนวก ก** ดังนั้น การสร้างต้นแบบตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้จึงอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่สามารถอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ คือ วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสมุทรปราการ

3.2 การประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ ของตัวแบบประเมินความเสี่ยงต้นแบบ (prototype) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน

การนำต้นแบบ (phototype) ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ทำการประเมินและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับต้นแบบประเมินความเสี่ยงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (RAM–SEP) ของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสมุทรปราการ แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อต้นแบบ (prototype) ของตัวแบบ
RAM-SEP ของวิสาหกิจชุมชน

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไขของนักวิจัย
<p>ท่านที่ 1</p> <p>1. ตัวแบบ (model) ตรงตามวัตถุประสงค์ มีความชัดเจน เนื้อหาครอบคลุมเหมาะสม สามารถนำไปใช้งานได้</p> <p>2. ขั้นตอนของตัวแบบในขั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบประเมินความเสี่ยง (risk assessment from) ควรปรับปรุงดังนี้</p> <p>2.1 ส่วนที่ 1 เพิ่มเติมข้อมูลของผู้ตอบแบบประเมินเป็นคณะกรรมการหรือผู้แทน</p> <p>2.2 ส่วนที่ 2 การออกแบบยากต่อการตอบคำถามและการกำหนดค่า</p> <p>3. กำหนดจำนวนระดับน้อยเกินไป จึงควรปรับการตอบคำถามเป็น graphic scales ค่า 5, 4, 3, 2, 1 หรือ 7 ระดับ เพื่อให้ง่ายต่อการตอบและอธิบายความหมายของการตอบในแต่ละระดับให้ชัดเจน</p>	<p>1. ทำการทบทวนเพื่อให้ตัวแบบมีความสมบูรณ์มากขึ้น</p> <p>2. ทำการปรับปรุงแบบประเมินเพื่อให้ตรงตามสภาพของผู้ตอบและมีความง่ายต่อการตอบแบบประเมิน</p> <p>3. ทำการปรับปรุงระดับออกเป็น 5 ระดับ และเพิ่มเติมคำอธิบายแต่ละค่า</p>
<p>ท่านที่ 2</p> <p>1. ตัวแบบ (model) ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้</p> <p>1.1 คำถามส่วนใหญ่ตรงตามวัตถุประสงค์</p> <p>1.2 ส่วนที่ควรเพิ่ม คือ คำถามเฉพาะเจาะจงของความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรปราการซึ่งอาจจะใช้วิธีคำถามปลายเปิดให้แสดงข้อคิดเห็นความเสี่ยงเพิ่มเติม</p> <p>1.3 แก้ไขในส่วนของประโยชน์ว่า มีความเป็นไปได้ที่จะได้รับจริงหรือไม่</p> <p>2. ตัวแบบ (model) สามารถทำความเข้าใจง่าย</p> <p>2.1 ระดับความเข้าใจปานกลาง ซึ่งจะขึ้นอยู่กับฐานความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหลัก</p>	<p>1. ทำการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น</p> <p>2. แก้ไขในเรื่องทิศทางที่ขาดความเชื่อมโยง</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไขของนักวิจัย
2.2 ทิศทางของลูกศรในผังตัวแบบประเมิน ขาดการอธิบายความเชื่อมโยงกันในแต่ละส่วน	
<p>3. ตัวแบบ (model) มีความชัดเจนในตัวเองจุดที่ แก้ไขให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น</p> <p>3.1 หลายคำถาม ผู้ตอบต้องตีความเอง ควร แก้ไขความชัดเจนในคำถามและคำตอบ เพื่อลด ปัญหา human error</p> <p>3.2 เพิ่มความชัดเจนในคำถาม เพื่อให้ได้ ข้อมูลตามที่ผู้วิจัยต้องการ เช่น ส่วนใดต้องการ ข้อเท็จจริง หรือต้องการมุมมอง และเกิดขึ้นตั้งแต่ เมื่อใด (อดีต สถานะปัจจุบัน อนาคต)</p>	3. ปรับปรุงคำถามในแบบประเมินให้ดีขึ้น
<p>4. ตัวแบบ (model) สามารถนำไปใช้งานได้ และ ส่วนที่ควรปรับในการนำไปใช้งาน</p> <p>4.1 มีการจัดหมวดหมู่ไม่ถูกต้อง ทำให้ผลการ ประเมินผิดพลาดได้</p> <p>4.2 คุณสมบัตินี้ของผู้ตอบแบบสอบถาม ควรเลือกกลุ่มเป้าหมายที่ส่งผลต่อคุณภาพและความ น่าเชื่อถือของข้อมูล</p>	4. ปรับปรุงหมวดหมู่ของแบบประเมินให้ดีขึ้น
<p>ท่านที่ 3</p> <p>1. ตัวแบบ (model) ตรงตามวัตถุประสงค์ ทำความเข้าใจง่าย มีความชัดเจน นำไปใช้งานได้ เนื้อหาเหมาะสม</p>	1. ทำการทบทวนเพื่อทำให้ตัวแบบมีความ สมบูรณ์มากขึ้น
<p>2. ขั้นตอนของตัวแบบในขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือ ของตัวแบบควรมีการปรับปรุงดังนี้</p> <p>2.1 ส่วนที่ 1 ข้อ 1.2 ควรเพิ่มเติมผู้ตอบแบบ ประเมิน</p> <p>2.2 ส่วนที่ 2 ควรอธิบายความหมายของการ ตอบ(1) ใช่ (2) ไม่ใช่ และ (3) ไม่เกี่ยวข้อง คำถามข้อ 2 ความเสี่ยงด้านความมีเหตุผล - ควรปรับปรุงคำถามข้อ 2.9 และข้อ 2.10</p>	2. ทำการปรับปรุงแบบประเมินให้ดียิ่งขึ้นตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	การปรับปรุงแก้ไขของนักวิจัย
<p>- ควรเพิ่มเติมคำถามเกี่ยวกับผลกระทบทางการเมือง</p> <p>คำถามข้อ 3 ความเสี่ยงด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน</p> <p>- ควรให้ครอบคลุมทั้งด้านวัตถุ การเงิน คน และทรัพยากร</p> <p>- ข้อ 3.2 วิสาหกิจชุมชนของท่านได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมือง ควรอยู่ข้อ 2 ความเสี่ยงด้านความมีเหตุผล</p> <p>คำถามข้อ 4 ความเสี่ยงจากความ (รอบ) รู้คุณธรรม</p> <p>- ควรเน้นในด้านคุณภาพสินค้าและความซื่อสัตย์</p> <p>- ควรปรับปรุงคำถามข้อ 4.11 และ 4.13</p>	

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและทำความเข้าใจในการให้ข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน และได้นำไปปรับปรุงเพื่อจัดทำเป็น RAM-SEP ที่เป็นผลผลิตเบื้องต้น (initial product) ต่อไป

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ต้นแบบประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย

4.1 ผลการวิเคราะห์การจัดทำต้นแบบประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน

จากผลการประเมินซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเห็นว่า ต้นแบบ (phototype) ของต้นแบบ (model) ตรงตามวัตถุประสงค์ มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหา มีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้งานได้ แต่ยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาวิจัยที่ต้องการเริ่มต้นจากฐานข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ หลังจากนั้นจึงทำการปรับปรุงตามลำดับและมีการนำข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาดำเนินการ ทบทวนจัดทำเป็นต้นแบบการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน ดังแสดงไว้ในภาคผนวก ข

4.2 ผลการวิเคราะห์การทดลองใช้ต้นแบบการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน

การทดลองใช้ต้นแบบการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน จำนวน 3 แห่ง ในอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลวิสาหกิจชุมชนแต่ละ 3 คน รวมเป็นจำนวน 9 คน แสดงผลการทดลองดังนี้

4.2.1 ผลการทดลองใช้ต้นแบบการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน สรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบคนที่ 1

1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป

- 1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนสมุนไพรใบยา
- 1.2 ที่ตั้ง 5/259 ก. หมู่ 16 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ
- 1.3 จำนวนสมาชิก 15 คน โดยมี นางทัศนีย์ กาญจนวิศรุต เป็นประธาน
- 1.4 การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจะผลิตสมุนไพรใบยาน้ำมันเหลืองและนำออกขาย ได้รายรับแต่ครั้งจะนำมาหักค่าใช้จ่าย ได้กำไร จะนำมาแบ่งกัน
- 1.5 ผลจากการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน สามารถดำเนินการได้ผล เริ่มมีสมาชิกเพิ่มเพราะมีการปรับปรุงขยายผลิตภัณฑ์

2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรใบยา

ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
ด้านความพอประมาณ		
1. ความเสี่ยงจากการขอรับทุนจากภาครัฐเพื่อผลิตสินค้า	ปานกลาง	ปานกลาง
2. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งขันกันสูงมาก	มาก	ปานกลาง
3. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่เสมอ	มาก	มาก
ด้านความมีเหตุผล		
1. ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบกรณีเศรษฐกิจโลกตกต่ำ	ปานกลาง	มาก
ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน		
1. ความเสี่ยงจากผลกระทบจากเหตุผลทางการเมือง	ปานกลาง	ปานกลาง
ด้านความ (รอบ) รุกคูดธรรม		
1. ความเสี่ยงจากการที่มีการตัดสินใจต่อการดำเนินการทางวิสาหกิจโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งในเรื่องการค้าผลการผลิต	มาก	มาก

ผู้ตอบคนที่ 2

1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป

- 1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนสมุนไพรใบยา
- 1.2 ที่ตั้ง 5/259 ก. หมู่ 16 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ
- 1.3 จำนวนสมาชิก ไม่น่าใจ โดยมี นางทัศนีย์ กาญจนวิศรุต เป็นประธาน
- 1.4 การจดทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนกับหน่วยราชการ พ.ศ.2551
- 1.5 การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จะทำการขายผลิตภัณฑ์โดยตนได้ทั้งหมด จะแบ่งส่วนที่เป็นทุนไว้ แล้วจึงทำการปันผล
- 1.6 ผลจากการทำงานของวิสาหกิจชุมชน ได้ผลและมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น

2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรใบยา

ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
ด้านความพอประมาณ		
1. ความเสี่ยงจากการขอรับทุนจากภาครัฐ เพื่อผลิตสินค้า	ปานกลาง	ปานกลาง
2. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งขันกันสูงมาก	มาก	มาก
3. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่เสมอ	มาก	มาก
ด้านความมีเหตุผล		
1. ความเสี่ยงจากการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในการกำหนดทิศทางการทำงาน	มาก	ปานกลาง
2. ความเสี่ยงจากผลกระทบทางเศรษฐกิจโลกตกต่ำ	มาก	มาก
ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน		
1. ความเสี่ยงจากผลกระทบจากเหตุผลทางการเมือง	ปานกลาง	มาก
ด้านความ (รอบ) รู้คุณคุณธรรม		
1. ความเสี่ยงจากการที่มีการตัดสินใจต่อการ ดำเนินการทางวิสาหกิจโดยบุคคลใดบุคคล หนึ่งในเรื่องดำเนินการผลิตสินค้า	มาก	มาก

ผู้ตอบคนที่ 3		
<p>1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป</p> <p>1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนสมุนไพรใบยา</p> <p>1.2 ที่ตั้ง 5/259 ก. หมู่ 16 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>1.3 จำนวนสมาชิก ไม่น่าใจ โดยมี นางทัศนีย์ กาญจนวิศรุต เป็นประธาน</p> <p>1.4 การจดทะเบียน ดำเนินการจดทะเบียนกับหน่วยราชการ พ.ศ.2551</p> <p>1.5 การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จะทำการจำหน่ายสินค้าโดยนำรายได้ทั้งหมดที่ได้หักต้นทุนออก ที่เหลือจะแบ่งปันให้กับสมาชิก</p> <p>1.6 ผลจากการทำงานของวิสาหกิจชุมชน ได้ผลดีและมีการขยายงาน การปรับปรุงผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์</p> <p>2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรใบยา</p>		
ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
<p>ด้านความพอประมาณ</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการขอรับทุนจากภาครัฐเพื่อผลิตสินค้า</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งขันกันสูงมาก</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่เสมอ</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>มาก</p> <p>มาก</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>มาก</p> <p>ปานกลาง</p>
<p>ด้านความมีเหตุผล</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการกำหนดทิศทางการทำงาน</p> <p>2. ความเสี่ยงจากผลกระทบทางเศรษฐกิจโลกตกต่ำ</p>	<p>มาก</p> <p>มาก</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>มาก</p>
<p>ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน</p> <p>1. ความเสี่ยงจากผลกระทบจากเหตุผลทางการเมือง</p>	<p>ปานกลาง</p>	<p>มาก</p>
<p>ด้านความ (รอบ) รู้คู่คุณธรรม</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการที่มีการตัดสินใจต่อการดำเนินการทางวิสาหกิจโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งในเรื่องดำเนินการผลิตสินค้า</p>	<p>มาก</p>	<p>มาก</p>

ผู้ตอบคนที่ 4

1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป

- 1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน ศูนย์การเรียนรู้การเพาะเห็ดครบวงจร จังหวัดสมุทรปราการ
- 1.2 ที่ตั้ง 48/16 หมู่ 1 ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
- 1.3 จำนวนสมาชิก 14 คน มี อ.บุญเลิศ ไทยทัตกุล ประธาน
- 1.4 การดำเนินการของวิสาหกิจชุมชน จดทะเบียนเลขที่ 3-11-06-02/1-0003
- 1.5 ผลการทำงานของวิสาหกิจชุมชน ได้ผลดีเพราะคนเริ่มหันมาใส่ใจสุขภาพมากขึ้น

2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน ศูนย์การเรียนรู้การเพาะเห็ดครบวงจร

ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
ด้านความพอประมาณ		
1. ความเสี่ยงจากการทำงานของสมาชิกที่มีอายุสูง	น้อย	น้อย
2. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งขันสูงมาก	น้อย	น้อย
3. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่	มาก	น้อย
ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน		
1. ความเสี่ยงจากการชุมชนทางการเมือง	มาก	มาก
2. ความเสี่ยงจากสภาพอากาศที่แปรปรวน	น้อย	น้อย
3. ความเสี่ยงจากการผลิตสินค้าที่มีผลต่อสุขภาพ	มาก	น้อย
4. ความเสี่ยงจากการที่ไม่มีการประเมินความเสี่ยง ของกิจการ	น้อย	น้อย
ด้านความ (รอบ) รุกคูดธรรม		
1. ความเสี่ยงจากการไม่มีการตรวจสอบภายใน กิจการโดยนักวิชาชีพ	ปานกลาง	น้อย

ผู้ตอบคนที่ 5		
<p>1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป</p> <p>1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน ศูนย์การเรียนรู้การเพาะเห็ดครบวงจร จังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>1.2 ที่ตั้ง 48/16 หมู่ 1 ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540</p> <p>1.3 จำนวนสมาชิก 14 คน มี อ.บุญเลิศ ไทยทัตกุล ประธาน</p> <p>1.4 การดำเนินการของวิสาหกิจชุมชน จดทะเบียนเลขที่ 3-11-06-02/1-0003</p> <p>1.5 ผลการทำงานของวิสาหกิจชุมชน ได้ผลดีเพราะคนเริ่มหันมาใส่ใจสุขภาพมากขึ้น</p> <p>2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน ศูนย์การเรียนรู้การเพาะเห็ดครบวงจร</p>		
ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
<p>ด้านความพอประมาณ</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการทำงานของสมาชิกที่มีอายุสูง</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งขันสูงมาก</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่</p>	<p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>มาก</p>	<p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>น้อย</p>
<p>ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการชุมชนทางการเมือง</p> <p>2. ความเสี่ยงจากสภาพอากาศที่แปรปรวน</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการผลิตสินค้าที่มีผลต่อสุขภาพ</p> <p>4. ความเสี่ยงจากการที่ไม่มีการประเมินความเสี่ยงของกิจการ</p>	<p>มาก</p> <p>น้อย</p> <p>มาก</p> <p>น้อย</p>	<p>มาก</p> <p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>น้อย</p>
<p>ด้านความ (รอบ) รู้คู่คุณธรรม</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการไม่มีการตรวจสอบภายในกิจการโดยนักวิชาชีพ</p>	<p>ปานกลาง</p>	<p>น้อย</p>

ผู้ตอบคนที่ 6

1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป

- 1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน ศูนย์การเรียนรู้การเพาะเห็ดครบวงจร
- 1.2 ที่ตั้ง 48/16 หมู่ 1 ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
- 1.3 จำนวนสมาชิก ไม่น่าใจ มี อ.บุญเลิศ ไทยทัตกุล เป็นประธาน
- 1.4 การดำเนินการของวิสาหกิจชุมชน จัดทะเบียนและเรื่องอนุมัติในวันที่ 23/12/2552 ทำเกี่ยวกับการเพาะเห็ด
- 1.5 ผลการทำงานของวิสาหกิจชุมชน มีผลการดำเนินงานที่ดี เพราะประชาชนเริ่มหันมาใส่ใจสุขภาพจึงบริโภคเห็นแทนเนื้อมากขึ้น

2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน ศูนย์การเรียนรู้การเพาะเห็ดครบวงจร

ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
ด้านความพอประมาณ		
1. ความเสี่ยงจากการทำงานของสมาชิกที่มีอายุสูง	น้อย	น้อย
2. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งขันสูงมาก	น้อย	น้อย
3. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่	มาก	น้อย
ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน		
1. ความเสี่ยงจากกิจกรรมชุมชนทางการเมือง	มาก	น้อย
2. ความเสี่ยงจากสภาพอากาศที่แปรปรวน	ปานกลาง	น้อย
3. ความเสี่ยงจากการผลิตสินค้าที่มีผลต่อสุขภาพ	มาก	ปานกลาง
ด้านความ (รอบ) รู้คู่คุณธรรม		
1. ความเสี่ยงจากการไม่มีการตรวจสอบภายใน กิจการโดยนักวิชาชีพ	ปานกลาง	น้อย
2. ความเสี่ยงจากการไม่เซ็นสัญญาจ้างการผลิต อย่างเป็นทางการ	ปานกลาง	ปานกลาง

ผู้ตอบคนที่ 7		
<p>1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป</p> <p>1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนไม้มิ่งคลสุวรรณภูมิ</p> <p>1.2 ที่ตั้ง 5/259 หมู่ 16 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>1.3 จำนวนสมาชิก 17 คน</p> <p>1.4 การดำเนินการของวิสาหกิจชุมชน จะปลูกต้นไม้ประเภทไม้มิ่งคลเพื่อการจำหน่ายได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.) เริ่มจัดตั้งเมื่อพฤศจิกายน 2549</p> <p>1.5 ผลการทำงานของวิสาหกิจชุมชน สามารถดำเนินการจนได้เป็น OTOP ระดับ 3 ดาวของจังหวัดและได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรเพื่อขยายผลหลายครั้ง</p> <p>2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชนไม้มิ่งคลสุวรรณภูมิ</p>		
ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
<p>ด้านความพอประมาณ</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการทำงานของสมาชิกที่มีอายุสูง</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งขันสูงมาก</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่</p> <p>4. ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p> <p>มาก</p> <p>น้อย</p>	<p>น้อย</p> <p>มาก</p> <p>น้อย</p> <p>น้อย</p>
<p>ด้านการมีเหตุผล</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการไม่มีการจัดทำบัญชีสม่ำเสมอ</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกต่ำ</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการทำงานแบบรับฟังคะแนนเสียงของสมาชิก</p>	<p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>ปานกลาง</p>	<p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>ปานกลาง</p>
<p>ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน</p> <p>1. ความเสี่ยงจากสินค้าที่ผลิตมีการทดแทนกันได้ง่าย</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการขยายงานตามคำชักชวนของคนทั่วไป</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p>
<p>ด้านความ (รอบ) รู้คุณธรรม</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการไม่เคยจัดทำฐานข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ</p>	<p>ปานกลาง</p>	<p>ปานกลาง</p>

ผู้ตอบคนที่ 8		
<p>1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป</p> <p>1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนไม่มั่งคณสุวรรณภูมิ</p> <p>1.2 ที่ตั้ง 5/259 หมู่ 16 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>1.3 จำนวนสมาชิก 10 กว่าคน โดยมีนางสมลักษณ์ เซาว์สินธุ์ เป็นประธาน</p> <p>1.4 การดำเนินการของวิสาหกิจชุมชน จัดทะเบียนเมื่อพฤศจิกายน 2549</p> <p>1.5 ผลการทำงานของวิสาหกิจชุมชน ได้รางวัลผลิตภัณฑ์ 3 ดาว จากไอทีอบ</p> <p>2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชนไม่มั่งคณสุวรรณภูมิ</p>		
ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
<p>ด้านความพอประมาณ</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการทำงานของสมาชิกที่มีอายุสูง</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการที่สมาชิกหลายคนไม่พอใจการทำงานของคณะกรรมการ</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งให้สูงมาก</p> <p>4. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่เสมอ</p> <p>5. ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p> <p>มาก</p> <p>น้อย</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p> <p>มาก</p> <p>น้อย</p> <p>น้อย</p>
<p>ด้านการมีเหตุผล</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการไม่มีการจัดทำบัญชีสม่ำเสมอ</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกต่ำ</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการทำงานแบบรับฟังคะแนนเสียงของสมาชิก</p>	<p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>ปานกลาง</p>	<p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>ปานกลาง</p>
<p>ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน</p> <p>1. ความเสี่ยงจากสินค้าที่ผลิตมีการทดแทนกันได้ง่าย</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการขยายงานตามคำชักชวนของคนทั่วไป</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p>
<p>ด้านความ (รอบ) รู้คู่คุณธรรม</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการไม่เคยจัดทำฐานข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ</p>	<p>ปานกลาง</p>	<p>ปานกลาง</p>

ผู้ตอบคนที่ 9		
<p>1. ลักษณะของวิสาหกิจโดยทั่วไป</p> <p>1.1 ชื่อวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชนไม้มั่งคณสุวรรณภูมิ</p> <p>1.2 ที่ตั้ง 5/259 หมู่ 16 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>1.3 จำนวนสมาชิก 17 คน</p> <p>1.4 การดำเนินการของวิสาหกิจชุมชน จะปลูกต้นไม้ ประเภทไม้มั่งคณเพื่อการจำหน่ายได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เริ่มจัดตั้งเมื่อ พฤศจิกายน 2549</p> <p>1.5 ผลการทำงานของวิสาหกิจชุมชน สามารถดำเนินการจนได้เป็น OTOP ระดับ 3 ดาวของจังหวัด และได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรเพื่อขยายผลหลายครั้ง</p> <p>2. ความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชนไม้มั่งคณสุวรรณภูมิ</p>		
ความเสี่ยง	ระดับเหตุการณ์ ของความเสี่ยง	ระดับความรุนแรง ของความเสี่ยง
<p>ด้านความพอประมาณ</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการทำงานของสมาชิกที่มีอายุสูง</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการแข่งขันซึ่งต้องแข่งให้สูงมาก</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการที่ต้องผลิตสินค้าใหม่อยู่เสมอ</p> <p>4. ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p> <p>มาก</p> <p>น้อย</p>	<p>น้อย</p> <p>มาก</p> <p>น้อย</p> <p>น้อย</p>
<p>ด้านการมีเหตุผล</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการไม่มีการจัดทำบัญชีสม่ำเสมอ</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกต่ำ</p> <p>3. ความเสี่ยงจากการทำงานแบบรับฟังคะแนนเสียงของสมาชิก</p>	<p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>ปานกลาง</p>	<p>น้อย</p> <p>น้อย</p> <p>ปานกลาง</p>
<p>ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน</p> <p>1. ความเสี่ยงจากสินค้าที่ผลิตมีการทดแทนกันได้สูง</p> <p>2. ความเสี่ยงจากการขยายงานตามคำชักชวนของคนทั่วไป</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p>	<p>ปานกลาง</p> <p>ปานกลาง</p>
<p>ด้านความ (รอบ) รู้คุณคุณธรรม</p> <p>1. ความเสี่ยงจากการไม่เคยจัดทำฐานข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ</p>	<p>ปานกลาง</p>	<p>ปานกลาง</p>

จะเห็นได้ว่า จากการนำแบบประเมินความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับวิสาหกิจชุมชนที่เป็นผลผลิตเบื้องต้นไปทดลองใช้ ส่วนใหญ่มีแนวทางการตอบที่ไปแนวทางเดียวกัน ซึ่งหากมีความแตกต่างกันมาก จะมีการนำปัจจัยความเสี่ยงทั้งหมดมาพิจารณาแบบภาพรวม เพราะจะทำให้ครอบคลุมความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นของวิสาหกิจชุมชน

4.2.2 ผลการประเมินค่า (evaluation) ตัวแบบการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (RAM – SEP) ของวิสาหกิจชุมชน

แบบประเมินค่า (evaluation) เป็นเครื่องมือเมื่อประเมินค่าการใช้งานของตัวแบบประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) โดยมีผลการประเมินค่าดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการประเมินค่าตัวแบบประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน

ลำดับ	รายการ	รายละเอียดของการประเมินค่า				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ใช้ภาพถ่ายเพื่อความเข้าใจ					
	1.1 อ่านคำถามเพียงครั้งเดียวสามารถทำความเข้าใจได้ทันที	33.33	0.00	66.67	0.00	0.00
	1.2 ใช้คำศัพท์ที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป	0.00	66.67	0.00	33.33	0.00
	1.3 เป็นการสื่อสารที่เข้าใจได้อย่างรวดเร็ว	0.00	66.67	0.00	33.33	0.00
	1.4 เป็นการสร้างสรรค์และทำให้เกิดประโยชน์	33.33	66.67	0.00	0.00	0.00
1.5 ยังต้องมีการปรับปรุงอีกหลายประเด็น	0.00	0.00	66.67	33.33	0.00	
2.	ทำให้เกิดการตอบสนอง					
	2.1 ใช้คำถามนำเพื่อให้ค่อยๆตาม	33.33	33.33	33.34	0.00	0.00
	2.2 เป็นคำถามเพื่อให้เกิดความมีส่วนร่วม	0.00	33.33	33.33	33.34	0.00
	2.3 ต้องการตอบทันทีหลังอ่านคำถาม	0.00	33.33	66.67	0.00	0.00
	2.4 ตัดสินใจตอบได้ทันทีโดยไม่ลังเล	33.33	33.33	00.00	0.00	33.34
2.5 มีการโน้มน้าวให้เห็นด้วย	33.33	33.33	33.34	0.00	0.00	
3.	ตรงตามเนื้อหา					
	3.1 เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของวิสาหกิจชุมชน	0.00	33.33	33.33	33.34	0.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ร้อยละของการประเมินค่า				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	3.2 เขาถึงกลไกการผลิตของวิสาหกิจชุมชน	0.00	33.33	33.33	0.00	33.34
	3.3 สอดคล้องกับการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน	0.00	33.33	66.67	0.00	0.00
	3.4 ผลลัพธ์ของคำตอบของแบบประเมินมีความชัดเจน	33.33	66.67	0.00	0.00	0.00
	3.5 สนับสนุนให้เกิดประโยชน์ต่อวิสาหกิจชุมชน	0.00	33.33	33.33	33.34	0.00
4.	มีความเชื่อมั่นหรือมีความคงที่ (ได้ผลเหมือนกันทุกครั้งที่มีการใช้)					
	4.1 แบบประเมินความเสี่ยงมีความชัดเจน	0.00	66.67	33.33	0.00	0.00
	4.2 แบบประเมินความเสี่ยงมีอคติต่อเพศของผู้ตอบ	0.00	33.33	66.67	0.00	0.00
	4.3 เป็นการตอบแบบประเมินโดยต้องการรักษาชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชน	0.00	33.33	66.67	0.00	0.00
	4.4 เป็นแบบประเมินความเสี่ยงที่มีความเป็นธรรม	0.00	66.67	33.33	0.00	0.00
	4.5 บางคำถามของแบบประเมินความเสี่ยงไม่มีประโยชน์	0.00	0.00	0.00	100.0	0.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลการประเมินค่า (evaluation) ในเรื่องการใช้ภาษาง่ายเพื่อความเข้าใจ ส่วนใหญ่เห็นว่าการอ่านครั้งเดียวและเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.67 ในขณะที่มีการใช้คำศัพท์ที่รู้จักกันโดยทั่วไป เป็นการสื่อสารเพื่อความเข้าใจ และเป็นการสร้างสรรค์ ส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.67 สำหรับการปรับปรุงการใช้ภาษาเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.67 ในส่วนของความตรงตามเนื้อหา พบว่า การประเมินมีความสอดคล้องกับการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน ส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.67 และเห็นว่าจะสนับสนุนให้เกิดประโยชน์ต่อวิสาหกิจชุมชนในระดับมากที่สุด และมาก รวมกัน 66.67 ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดทำแบบประเมิน RAM-SEP นี้

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ผลการประเมินค่า (evaluation) ของแบบประเมิน RAM-SEP เบื้องต้นนี้ จะต้องปรับปรุงในส่วนของตัวแบบ (model) ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นั่นคือ เป็นการทำให้ผลผลิตเบื้องต้น (initial product) เป็นผลผลิตขั้นสุดท้าย (final product) ที่มีความสมบูรณ์ และนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะได้ผลลัพธ์ในหัวข้อต่อไป

ส่วนที่ 5 การออกแบบและวิเคราะห์ตัวแบบประเมินขั้นสุดท้าย (final product)
ความเสี่ยงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย

5.1 การออกแบบตัวแบบการประเมินความเสี่ยงขั้นสุดท้าย (final product)
ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน

จากการประเมินค่า (evaluation) ตัวแบบการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น (initial product) ของวิสาหกิจชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (RAM-SEP) ซึ่งได้นำไปทดลองใช้ พบว่า ประเด็นที่ตัวแบบ RAM-SEP ควรปรับปรุง ได้แก่ การใช้ภาษาในตัวแบบ RAM-SEP ควรจะทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น และควรใช้คำศัพท์ที่รู้จักกันโดยทั่วไป รวมทั้งมีการให้คำแนะนำในการบริหารความเสี่ยงของแต่ละวิสาหกิจชุมชน เช่น การกำหนดกลยุทธ์ การกำหนดกฎระเบียบแนวทางปฏิบัติเพื่อให้ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ลดลงหรือหมดไป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากตัวแบบ (model) ที่ทำการศึกษาวิจัยนี้เป็นตัวแบบเฉพาะการประเมินความเสี่ยง ดังนั้นในเรื่องการบริหารความเสี่ยงจึงเป็นเรื่องที่ต้องมีการดำเนินการต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ จากการศึกษาและทบทวนแล้วสามารถจัดทำเป็นผลผลิตขั้นสุดท้าย (final product) ไว้ดังภาคผนวก ค

5.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแบบการประเมินความเสี่ยงขั้นสุดท้าย (final product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชนโดยการวิจัยกึ่งทดลอง

การวิเคราะห์ตัวแบบประเมินความเสี่ยงขั้นสุดท้าย (final product) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสมุทรปราการ แสดงวิธีการดำเนินการวางแผนการทดลองแบบกึ่งทดลองและผลลัพธ์จากแบบประเมินความเสี่ยงของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ตามตารางที่ 11-18 ดังนี้

ตารางที่ 11 วิธีดำเนินการวางแผนการทดลองแบบกึ่งทดลองสำหรับผลผลิตขั้นสุดท้าย
(final product)

ลำดับขั้นตอน	กลุ่ม	
	ควบคุม	ทดลอง
1. การจัดตัวอย่างเข้ากลุ่ม	<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการส่งตัวแบบประเมิน (model) และประเมินค่า (evaluation) รวมทั้งคำอธิบายที่สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง - นำแบบประเมินค่า (evaluation) ที่ตอบอย่างสมบูรณ์ จำนวน 48 รายเป็นตัวอย่งจัดเข้ากลุ่มควบคุมนี้ 	<ul style="list-style-type: none"> - นำรายชื่อของวิสาทกิจชุมชนที่ตอบกลับมา จำนวน 48 รายเป็นตัวอย่งเข้ากลุ่มทดลอง - ในกรณีที่ไม่สามารถติดต่อจากรายชื่อข้างต้นจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากวิสาทกิจชุมชนใกล้เคียงเพื่อให้ได้ข้อมูลครบจำนวน 48 ราย
2. การจัดกระทำ	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีการจัดกระทำ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อให้ทำความเข้าใจตัวแบบ (model) และประเมินค่า (evaluation) ไปชี้แจงตัวอย่างกลุ่มทดลองและตอบคำถามต่างๆเพื่อให้เกิดความชัดเจน
3. การทดสอบผล	<ul style="list-style-type: none"> - นำแบบประเมินค่า (evaluation) ที่ส่งกลับมาทางไปรษณีย์จำนวน 48 รายมาใช้ในการวิเคราะห์ผล 	<ul style="list-style-type: none"> - นำแบบประเมินค่าที่เจ้าหน้าที่ได้รับไปดำเนินการการฝึกอบรมมาวิเคราะห์ผล
4. สรุปผลการวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบผล 	<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบผล

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยอมรับข้อจำกัดของการดำเนินการในตารางที่ 11 ได้แก่ ความตรงภายในไม่สูงนัก และไม่สามารถทดสอบความเท่าเทียมกันของทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนการทดลองได้

จากการดำเนินการตามขั้นตอนข้างต้นนี้ ได้ผลสรุปการเปรียบเทียบแบบประเมินค่า (evaluation) ของตัวแบบประเมินความเสี่ยงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาทกิจชุมชนในจังหวัดสมุทรปราการ (RAM-SEP model) ตามที่แสดงดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ร้อยละของวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ประเภทกลุ่ม วิสาหกิจชุมชน	จำนวน วิสาหกิจ ชุมชน	ร้อยละ
กลุ่มควบคุม	48	50.0
กลุ่มทดลอง	48	50.0
รวม	96	100.0

กลุ่มควบคุม หมายถึง วิสาหกิจชุมชนที่ได้รับตัวแบบ RAM-SEP และแบบประเมินค่าทางไปรษณีย์ซึ่งจะให้ผู้ตอบตัวแบบ RAM-SEP และแบบประเมินค่าที่มีการควบคุม โดยปล่อยให้ตอบโดยอิสระ มีการทำความเข้าใจกับตัวแบบ RAM-SEP และประเมินค่าของตัวแบบ RAM-SEP ด้วยตนเองอย่างอิสระ เมื่อตอบกลับมายังผู้วิจัย ซึ่งในการวิจัยนี้มีร้อยละ 50.0 หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับตัวแบบ RAM-SEP ไปสอบถามวิสาหกิจชุมชนอีกครั้งหนึ่ง ทำให้กลายเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งการทดลองคือการให้ความรู้ความเข้าใจและตอบแบบประเมิน RAM-SEP และแบบประเมินค่า โดยสามารถสอบถามเจ้าหน้าที่ได้ รวมทั้งในกรณีที่มีปัญหาในขณะที่สอบถามที่ผู้ได้รับการอบรมไม่สามารถตอบได้ สามารถติดต่อสื่อสารทางโซเชียลมีเดีย (social media) แบบไลน์ (line) ซึ่งจะทำให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จัดอยู่ในกลุ่มทดลอง มีความรู้ความเข้าใจได้ทันที โดยที่กลุ่มทดลองมีค่าร้อยละ 50.0 ทั้งนี้เป็นไปตามการวางแผนแบบกึ่งทดลอง แบบวิธีเปรียบเทียบสถิติที่ได้อธิบายแล้วข้างต้น สำหรับผู้ตอบตัวแบบประเมิน RAM-SEP แยกตามเพศและสถานะแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 13 ร้อยละของเพศ สถานะ และความคิดเห็นของวิสาหกิจชุมชนที่มีต่อตัวแบบ RAM-SEP

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	38	69.6
หญิง	58	60.4
รวม	96	100.00
สถานะ		
กรรมการในวิสาหกิจชุมชน	75	78.1
มิใช่กรรมการแต่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจชุมชน	21	21.9
รวม	96	100.0
ความคิดเห็นที่มีต่อตัวแบบประเมิน RAM-SEP		
ดี	94	97.9
ไม่ดี	2	2.1
	96	100.0

ผู้ตอบตัวแบบประเมิน RAM-SEP และแบบประเมินค่าเป็นเพศชาย ร้อยละ 39.6 และเป็นกรรมการของวิสาหกิจชุมชน ร้อยละ 78.1 ในส่วนของความคิดเห็นต่อตัวแบบประเมินความเสี่ยงนี้ผู้ตอบแบบประเมินค่าเห็นว่าตัวแบบประเมิน RAM-SEP มีลักษณะที่ดี คิดเป็นร้อยละ 97.9

ส่วนของการวิเคราะห์รายละเอียดการประเมินค่า (evaluation) ของตัวแบบประเมินความเสี่ยงตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจชุมชน (RAM-SEP) ในจังหวัดสมุทรปราการ จะนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้านตามแบบประเมินค่า ได้แก่ การใช้ภาษาง่ายเพื่อความเข้าใจ การทำให้เกิดการตอบสนองความตรงตามเนื้อหา และการมีความเชื่อมั่นหรือมีความมั่นคง (ได้ผลเหมือนกันทุกครั้งที่ใช้) รวมทั้งการนำเสนอเป็นการสรุปภาพรวมของการประเมินค่า (evaluation) ของตัวแบบ RAM-SEP นี้ สำหรับการวิเคราะห์จะใช้สถิติค่าเฉลี่ยซึ่งนำมาเปรียบเทียบกัน และการทดสอบความแตกต่างแบบ ANOVA ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ดังตารางที่ 14-18

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและการทดสอบความแตกต่างของการประเมินค่าการใช้ภาษาง่าย
เพื่อความเข้าใจของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มควบคุม	17.85	1.845
กลุ่มทดลอง	19.96	2.856

การทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA

Group	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig
Between Group	106.260	1	106.260	18.297	.000
Within Group	545.896	94	5.807		
Total	652.156	95			

จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินค่าในรายการหัวข้อการใช้ภาษาง่ายเพื่อความเข้าใจของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและการทดสอบความแตกต่างของการประเมินค่าการทำให้เกิด
การตอบสนองของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มควบคุม	19.17	2.234
กลุ่มทดลอง	18.90	2.191

การทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA

Group	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig
Between Group	1.760	1	1.760	.232	.631
Within Group	713.146	94	7.587		
Total	714.906	95			

จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินค่าในรายการหัวข้อการทำให้เกิดการตรวจสอบของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP ของกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุม โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและการทดสอบความแตกต่างของการประเมินค่าความตรงตาม
เนื้อหาของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มควบคุม	18.88	2.590
กลุ่มทดลอง	20.02	3.600

การทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA

Group	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig
Between Group	31.510	1	31.510	3.205	.077
Within Group	924.229	94	9.832		
Total	955.740	95			

จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินค่าในรายการหัวข้อความตรงตามเนื้อหาของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.10

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและการทดสอบความแตกต่างของการประเมินค่าการมีความ
เชื่อมั่นของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มควบคุม	19.00	2.308
กลุ่มทดลอง	20.23	3.263

การทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA

Group	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig
Between Group	36.260	1	36.260	4.435	.038
Within Group	768.479	94	8.175		
Total	804.740	95			

จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินค่าในรายการหัวข้อการมีความ
เชื่อมั่นของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและการทดสอบความแตกต่างของการประเมินค่าในภาพรวมทั้ง
4 ด้านของตัวแบบประเมินความเสี่ยง RAM-SEP

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มควบคุม	74.90	7.594
กลุ่มทดลอง	79.10	11.895

การทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA

Group	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig
Between Group	425.042	1	425.042	4.268	.042
Within Group	9360.958	94	99.585		
Total	9786.000	95			

จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินค่าในภาพรวมทั้ง 4 ด้านของตัวแบบประเมินค่าความเสี่ยง RAM-SEP ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05